

Fremtid vilde komme til at staa overfor Forslag til en Militærordning, der var ringere end den, som Venstre tilbød. Denne konservative Forudsætning er jo nu for saa vidt bristet, som det nye Regeringsflertal her i Folketinget i Folketingets Militærudvalg er enedes just om en saadan Ordning, som man fra konservativ Side befrygtede og søgte at forebygge ved Forliget med Venstre. Denne Ordning er nu af Regeringen forelagt Rigsdagen til Behandling, og dermed er Forsvarsspørgsmaalet paa ny sat under offentlig Debat. Det er i mine Øjne umuligt for de Konservative at besvare Regeringsforslaget med en Henvisning til Forliget af 1922, lige saa umuligt som det vilde være for mig at gaa til Valg paa en Henvisning til, at jeg i 1922 stemte imod Forliget, for hverken Forliget eller dets Afvisning kan være fremtidigt konservativt Programpunkt i Forsvarssagen. Venstre gennemtrufede i 1922 en Militærreform, som sagligt set var forhastet og forjasket og politisk set i Strid med Venstres Tilsagn til dets Vælgere om at ville afvente den Nedrustningsnorm, der maatte blive vedtaget af Folkenes Forbund. Det er det samme Venstre, der nu henviser Regeringspartierne til at afvente den Nedrustningsnorm, der maatte blive Resultatet af den Afrustningskonference, som Folkeforbundet har under Forberedelse! Men naar man sagligt og politisk staaer saa svagt, som Venstre gør i denne Sag, er Paaberaabelsen af 1922-Reformen, konservativt set, en saare mislig Sag.

Mit Forslag fremsættes imidlertid kun under den Forudsætning, at Regeringen ønsker det radikale Vagtvarnsforslag, som den nu har fremsat i Stedet for sit eget Afrustningsforslag, ført igennem før næste Valg. Regeringsforslaget bør i saa Fald fra konservativ, forsvarsvenlig Side besvares med et Forslag om en Revision af Forsvarsordningen af 1922, hvilende paa det Grundprincip, som vort Folk Aarhundrede efter Aarhundrede ligesom ethvert Folk, der er sig bevidst som Stat, endrægtigt har godkendt som sit, senest under fire Krige i forrige Aarhundrede: at en Nation kan og bør forsvare sig mod Overgreb og Angreb. Mit Forslag tilsigter politisk set at tvinge Venstre til at bekende Kulør i Forsvarssagen. Lad os faa at se, hvad Venstre i Virkeligheden bærer i sit Skjold i denne Sag. Lad os faa at se, om det er et Kampsværd, eller om det er en Høtyv. Lad os faa at se, hvad Venstre har under Ærmet, om det er en Forsvarstroskabens Armring, eller om det er den

Slagtekniv, som Regeringspartierne under den højtærede Forsvarsministers Førerskab haandterer med saa megen Vellyst og med saa stor Virtuositet.

Mit Forslags Hovedbetragtning er den, at det er nødvendigt, at begge de to Hovedvaaben, Fodfolkets og Artilleriets Kampværdi forøges. For Fodfolkets Vedkommende sker dette ved følgende Foranstaltninger: De nuværende 8 Linieregimenter, hvert paa to Liniebatailloner og en Reservebataillon samt et Liniemaskingeværkompagni, omdannes saaledes, at hvert Linieregiment kommer til at bestaa af 3 Liniebatailloner, og Liniebataillonerne, der nu har hver 2 Linie- og 2 Reservekompagnier, faar for Fremtiden hver 1 Liniekompagni og 1 Liniemaskingeværkompagni og 2 Reservekompagnier. Livgardens Liniebataillon faar det nuværende Liniemaskingeværkompagni i Stedet for 1 almindeligt Liniekompagni, og dens Reservebataillon faar i Stedet for 1 Reservekompagni 1 nyt Liniemaskingeværkompagni. De 3 Reserveregimenter derimod forbliver uforandret bestaaende af 3 Reservebatailloner paa 4 Reservekompagnier samt 1 Reservemaskingeværkompagni. Fodfolket formindskes saaledes med 26 almindelige Kompagnier og forøges med 17 Maskingeværkompagnier. Det forøges med 6 Oberstløjtnanter af Linien, 15 Premierløjtnanter og 5 Officierer. Der spares 1 Korpsofficiant, 4 Stabsofficianter, 8 Oberstløjtnanter, 16 Kaptajner, 32 Løjtnanter og 24 Sergenter af Reserven. Det Antal Mand, der aarlig uddannes ved Fodfolket, maa som Følge af Opstillingen af 17 Maskingeværkompagnier forøges fra 4 400 til 4 800.

Naar Linieregimenterne udelukkende kommer til at bestaa af Liniebatailloner, om end med svage Rammer, og naar samtlig disse Batailloner samt Livgardens Reservebataillon faar 1 Maskingeværkompagni, vil vort Liniefodfolk baade taktisk og teknisk kunne komme paa Højde med Udviklingen i Udlandet. Der opnaas endvidere den Fordel, at al Uddannelse koncentrerer paa sit naturlige Sted ved Bataillonen og for de 2 Uddannelsesformers Vedkommende henlægges til hvert sit Liniekompagni. Sagkundskabens Frygt for Reserveformationens feltmæssige Skrøbelighed har senest under de i Fjor Efteraar afholdte Manøvrer vist sig vel begrundet. Det har knebet for Reserveofficererne, selv dem, der var tidligere Linieofficerer, at føre Kompagnier paa 70 Mand, paa kun 70 Mand, med ufuldstændig Udrustning.